

Redaktören har ordet

Medan en rekordkall maj – som om inte annat kanske är bra för arbetsmoralen – håller på att övergå i försommar skriver jag dessa inledande ord till det kanske sista numret av *HumaNetten* enligt den ”gamla” ordningen. Sedan Växjö högskolas dagar på 1990-talet har tidskriften regelbundet tillhandahållit virtuella artiklar på humaniorafrenten för lekman och lärd. Genom åren har vi publicerat både populärvetenskapliga och lite tyngre akademiska alster. Så kommer det att bli även i fortsättningen, men det finns också långt framskridna planer på att en avdelning av tidskriften ska vikas för referegranskade artiklar. Vår inriktning kommer emellertid att fortsätta vara bred och inkluderande, och vi välkomnar alla typer av studier inom humanistiska och konstnärliga ämnesfält. Att *HumaNettens* utgivare, Fakulteten för konst och humaniora, har en god potential inom Linnéuniversitet visas av aktuella siffror som avslöjar att fakultetens forskare publicerar sig mer frekvent än systerfakulteterna. Mer om de stundande förändringarna kommer senare.

Detta nummer av *HumaNetten* inleds med en betraktelse av historikern Niklas Ammert om hur politiker i den senaste valrörelsen använde sig av historiska referenser. Det finns en ofta upprepad idé om att ett samhälles moderniseringsgrad står i omvänd proportion till dess historieintresse, vilket skulle göra svenskar i ökande grad historielösa. Som Ammert påpekar finns det skäl att sätta frågetecknen vid detta, och det finns gott om häntydningar till andra världskriget, vilda västern, 1800-talets svenska socialpolitik och en hel del annat i uttalanden som föregick valet 2014. Det finns dessutom skillnader mellan alliansen, SD och de rödgröna i sättet att hänvisa historiskt. Härnäst skriver språkvetaren Bjarne Kjøbmand Petersen om begreppet sakprosa som inte är så entydigt som lekmannen kan tro. Är det ”all litteratur som inte är skönlitteratur”, eller fordrar begreppet en större utredning? På svensk mark kan begreppet bara spåras tillbaka till 1938 då Rolf Pipping förordade det framför ”normalprosa”. Kjøbmand Petersen orienterar oss med fast hand genom de olika definitionsmöjligheter som finns, och diskuterar de didaktiska implikationerna. Gunilla Söderberg, likaledes språkvetare, för oss vidare på begreppsliga banor. Titeln på hennes bidrag för tankarna till prinsbröllopet i dagarna men har i själva verket att göra med det nya sameuropeiska ordkarteringsprojektet ALE. Utifrån detta diskuterar Söderberg ursprunget för ordet ”brud” och hur det förekommer i olika former i de svenska dialekterna. I det fjärde inslaget i detta nummer har *HumaNetten* intervjuat filmvetaren Anna Sofia Rossholm som är fakultetens representant i Humtank. Humtank är en humanistisk tankesmedja som bildades 2014. En av initiativtagarna var just dekanen för Fakulteten för konst och humaniora vid Linnéuniversitetet. I intervjun förklarar Rossholm idén bakom den nya organisationen och varför den behövs. Slutligen har *HumaNetten* tagit en titt på de doktorsavhandlingar som lagts upp under de två och ett halvt år som gått sedan fakulteten bildades i januari 2013. Vi får bekanta oss med så skilda saker som 1960-talets socialmedicinska undersökning om romer i Sverige, hur

man lär sig franska, judiska författare i förskingringen som minns tillbaka på Förintelsen, teorier om förhållandet mellan text och läsare, hur antirökningsreklam funkar, samt poetiska ekfraster. En nöjsam läsning tillönskas i sommarvärmen.

Hans Hägerdal

Ordförande i redaktionsrådet